

U CIRCHJE

Tand'e ttand'anne fà (all'inìzzeje d'u nóvecìnde) u júche c'u circhje ére quille che i uagliúne jucavene de cchjù.

Tanne u circhje ére de legne e u tenévene sule i fígghe di patrúne e di nòbbele.

Quanne s'accumenzajene a usà i bbececalètte, pure i uagliúne puurille abbijajene a jucà chi cerchjúne di bbececalètte rotte (quase sèmbè sènza i ragge).

Se vuttave u circhje, se facéve ruciulà e s'accumbagnave pe nu fà cadè e pe corre.

P'accumbagnà e vuttà u circhje s'ausave:

- 'Na mane (p'i crijatúre piccénne);
- Nu bbastungíne de legne nfelate ndò súdeche d'u cerchióne;
- Nu bbastungíne de legne misse o bborde d'u cerchióne;
- Nu frefelate rìggede c'a pónde chjegate a ngíne (**u votacirchje**).

Se jucave, facénne i corse pe vedè chi arrevave prime o pe vedè chi ére cchjù bbrave a ffà ruciulà (senza fà cadè u circhje) pe cchjù tímbe sópe i salíte e i disscése.